

Sygn. akt II PK 252/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Piotr Prusinowski

SSN Jolanta Frańczak

w sprawie z powództwa M. B.

przeciwko T. Spółka z o.o. w S.

o przywrócenie do pracy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 15 stycznia 2019 r.,

skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w (...)

z dnia 20 kwietnia 2017 r., sygn. akt VIII Pa (...),

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Okręgowemu w W. do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia
o kosztach postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

M. B. (powódka) wniosła pozew przeciwko T. Sp. z o.o. (pозwany) o przywrócenie do pracy na poprzednich warunkach pracy i płacy do czasu porodu.

Wyrokiem z 7 listopada 2016 r., IV P (...) Sąd Rejonowy w W. przywrócił powódkę do pracy. Sąd Rejonowy ustalił, że powódka była zatrudniona u pozwanego na czas określony do 5 stycznia 2016 r. Od 20 listopada 2015 r. powódka przebywała na zwolnieniu lekarskim, w związku z ciążą. Powódka dostarczyła pozwanemu zaświadczenie o stanie ciąży i przewidywanej dacie porodu na 18 lipca 2016 r. Umowa o pracę powódki nie została przedłużona i uległa rozwiązaniu 5 stycznia 2016 r. Sąd Rejonowy ustalił ponadto, że w momencie rozwiązania umowy o pracę powódka była 3 miesiącu ciąży (12-13 tydzień). W tych okolicznościach powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości, gdyż z uwagi na fakt, iż powódka urodziła dziecko 8 lipca 2016 r. w 37 tygodniu ciąży, w momencie rozwiązania z nią umowy o pracę była w 3 miesiącu ciąży.

Apelację od powyższego wyroku Sądu Rejonowego wniósł pozwany, zaskarżając go w całości.

Wyrokiem z 20 kwietnia 2017 r., VIII Pa (...) Sąd Okręgowy w W. oddalił apelację pozwanego. W uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy wyjaśnił, że Sąd Rejonowy przeprowadził obszerne postępowanie dowodowe, w wyniku którego zebrał materiał dowodowy, pozwalający na przyjęcie twierdzenia, że 5 stycznia 2016 r. powódka była w 3 miesiącu ciąży.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Okręgowego wniósł pozwany, zaskarżając go w całości i wnosząc o jego uchylenie i orzeczenie co do istoty sprawy przez uwzględnienie apelacji pozwanego, czyli zmianę zaskarżonego wyroku Sądu pierwszej instancji i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania za wszystkie instancje, z uwzględnieniem postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Pozwany zarzucił naruszenie art. 177 § 3 k.p., polegające na jego zastosowaniu mimo ustalenia Sądu Okręgowego, że w ostatnim dniu umowy o pracę powódka była w 3 miesiącu ciąży.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna pozwanego okazała się zasadna.

Zasady obliczania terminu, w którym upłynął trzeci miesiąc ciąży i aktywowała się ochrona, o której mowa w art. 177 § 3 k.p. wyjaśniono w wyroku Sądu Najwyższego z 5 grudnia 2002 r., I PK 33/02 (OSNP 2004 nr 12, poz. 204). Z jego uzasadnienia wynika, że termin upływu trzeciego miesiąca ciąży oblicza się

w równej miary miesiącach księżycowych (28 dni). Oznacza to, że dla aktywowania ochrony przewidzianej w art. 177 § 3 k.p. konieczne jest ustalenie, że w dniu, w którym umowa o pracę na czas określony miała ulec rozwiązaniu, upłynęło już co najmniej 85 dni (3 miesiące księżycowe + 1 dzień) od dnia poczęcia. Ochrona z art. 177 § 3 k.p. przysługuje bowiem dopiero po upływie trzeciego miesiąca ciąży, a nie w okresie do zakończenia trzeciego miesiąca ciąży.

Tymczasem ustalenia postępowania sądowego w niniejszej sprawie są niejednoczone w kwestii tego, czy w dniu, w którym miała ulec rozwiązaniu umowa o pracę na czas określony zawarta z powódką (5 stycznia 2016 r.), powódka była jeszcze w trzecim miesiącu ciąży (wówczas ochrona jej nie przysługiwała), czy też w czwartym miesiącu (wówczas ochroną była objęta). Sąd pierwszej instancji ustalił bowiem niejednoznacznie, a Sąd drugiej instancji te ustalenia podzielił, że w dniu tym powódka była w trzecim miesiącu ciąży czyli w jej 12-13 tygodniu. Ustalenie to jest wewnętrznie sprzeczne, gdyż albo powódka była w trzecim miesiącu ciąży (w jej 12 tygodniu) albo była już w czwartym miesiącu ciąży (w 13 tygodniu ciąży). Dlatego też art. 177 § 3 k.p. został zastosowany przez Sąd drugiej instancji do niejednoznacznie ustalonego stanu faktycznego, co uzasadniało wydanie wyroku kasatoryjnego. Jednocześnie, z uwagi na te wewnętrznie sprzeczne ustalenia nie było podstaw do wydania wyroku reformatoryjnego i oddalenia powództwa, skoro z wiążących Sąd Najwyższy ustaleń faktycznych nie wynika, czy powódka w dniu 5 stycznia 2016 r. była w trzecim, czy też w czwartym miesiącu ciąży.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.